

Garaczi László: *Pompásan buszozunk!*
(részlet)

Apám aláírásában a kezdőbetű fél oldal, több helyen átszaggatja a papírt, ezzel a fergeteges és grandiózus Gé-vel nem tanácsos viccelődni. Aki egyszer találkozik Apám Gé-jével, más szemmel néz rá, ez az ember még sokra viszi. Aláírás-hamisítás szóba sem jöhet, évekig gyakorolok, silány utánpótlásokra telik csupán. Csodálom és imádom őt ezért a Gé-ért. Sokszor csak úgy öncélúan, az élvezet kedvéért megkérem, vesse papírra a nevét, a nevünket, másodpercekig szánkázik a toll föl-alá, hurkok csapódnak jobbra-balra; dupla szaltó és svédcsavar, de nem ám csak úgy össze-vissza, hanem egy tökéletesen begyakorolt és indulatos terv szerint, és egyszer csak ott áll megint ez a különös, vad ábra, ami távolról sem emlékeztet arra a Gé-re, amit én írok, amit nekem kell írni, ám mégis az, extatikus, földöntúli, isteni változatban. A lenyűgöző iniciáléhoz elvékonyodó, jelentéktelen kis farkat rezzent, a név fölös maradékát, így vet tört a nagyra törő szándéknak az elbizonytalanodó akarat.